

32012R1257

31.12.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 361/1

UREDBA (EU) br. 1257/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 17. prosinca 2012.****o provedbi pojačane suradnje u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 118. stavak 1.

uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2011/167/EU od 10. ožujka 2011. o odobravanju pojačane suradnje u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(2) Na temelju članka 118. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) mjere koje treba poduzeti u kontekstu uspostave i funkcioniranja unutarnjeg tržišta uključuju stvaranje jedinstvene patentne zaštite diljem Unije te uspostavu centraliziranih mehanizama za odobravanje, koordinaciju i nadzor na razini Unije.

(3) Vijeće je 10. ožujka 2011. donijelo Odluku 2011/167/EU kojom se odobrava pojačana suradnja u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite između Belgije, Bugarske, Češke, Danske, Njemačke, Estonije, Irske, Grčke, Francuske, Cipra, Latvije, Litve, Luksemburga, Mađarske, Malte, Nizozemske, Austrije, Poljske, Portugala, Rumunjske, Slovenije, Slovačke, Finske, Švedske i Ujedinjene Kraljevine (dalje u tekstu: „države članice sudionice”).

(4) Jedinstvenom patentnom zaštitom osnažit će se znanstveni i tehnološki napredak i funkcioniranje unutarnjeg tržišta čineći pristup patentnom sustavu lakšim, povoljnijim i pravno sigurnim. Njome će se također poboljšati razina patentne zaštite omogućujući dobivanje jedinstvene patentne zaštite u državama članicama sudionicama te ukloniti troškove i složenost za poduzeća diljem Unije. Ona bi trebala biti dostupna nositeljima europskog patenta iz država članica sudionica i drugih država, bez obzira na njihovu državljanstvo, boravište ili mjesto poslovnog nastana.

(1) Stvaranje pravnih uvjeta koji omogućuju poduzećima prilagodbu svojih djelatnosti u proizvodnji i trgovini proizvodima preko nacionalnih granica i osiguravaju im veći izbor i više mogućnosti doprinosi ostvarivanju ciljeva Unije, koji su utvrđeni u članku 3. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji. Jedinstvena patentna zaštita na unutarnjem tržištu ili barem na njegovom značajnom dijelu trebala bi biti jedan od pravnih instrumenata koje poduzeća imaju na raspolaganju.

(5) Konvencijom o priznavanju europskih patenata od 5. listopada 1973., kako je revidirana 17. prosinca 1991. i 29. studenoga 2000. (dalje u tekstu: „EPK”), uspostavljena je Europska patentna organizacija i povjeren joj je zadaća priznavanje europskih patenata. Ovu zadaću obavlja Europski patentni ured (dalje u tekstu „EPU”). Europski patent koji prizna EPU trebao bi na zahtjev nositelja patenta imati jedinstveni učinak u državama članicama sudionicama na temelju ove Uredbe. Takav patent se dalje u tekstu naziva „europski patent s jedinstvenim učinkom”.

⁽¹⁾ SL L 76, 22.3.2011., str. 53.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. prosinca 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 17. prosinca 2012.

- (6) U skladu s dijelom IX. EPK-a, skupina ugovornih država ugovornica EPK-a može osigurati da europski patenti priznati za te države imaju jedinstveni učinak. Ova Uredba predstavlja posebni sporazum u smislu članka 142. EPK-a, regionalni patentni ugovor u smislu članka 45. stavka 1. Ugovora o suradnji na području patenata od 19. lipnja 1970., kako je zadnje izmijenjen 3. veljače 2001. i posebni sporazum u smislu članka 19. Konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva, potpisane 20. ožujka 1883. i zadnje izmijenjene 28. rujna 1979.
- (7) Jedinstvena patentna zaštita trebala bi se ostvariti davanjem jedinstvenog učinka europskim patentima u fazi nakon priznanja na temelju ove Uredbe i u pogledu svih država članica sudionica. Glavno svojstvo europskog patenta s jedinstvenim učinkom trebala bi biti njegova jedinstvenost, odnosno osiguranje jedinstvene zaštite i jednaki učinak u svim državama članicama sudionicama. Slijedom toga, europski patent s jedinstvenim učinkom trebao bi se moći ograničiti, prenijeti, opozvati ili istjeći samo u svim državama članicama sudionicama. Trebala bi postojati mogućnost za europski patent s jedinstvenim učinkom da bude licenciran u pogledu cijelog ili dijela državnih područja država članica sudionica. Radi osiguranja jedinstvenog materijalnog opsega zaštite kojeg osigurava jedinstvena patentna zaštita, jedinstveni učinak trebali bi imati samo europski patenti koji su priznati u svim državama članicama sudionicama s istim zahtjevima. Konačno, jedinstveni učinak koji se pripisuje europskom patentu trebao bi biti dodatno svojstvo i trebalo bi smatrati da tog učinka nema ako je osnovni europski patent opozvan ili ograničen.
- (8) U skladu s općim načelima patentnog prava iz članka 64. stavka 1. EPK-a, jedinstvena patentna zaštita ima retroaktivni učinak u državama članicama sudionicama od dana objave podataka o priznavanju europskog patenta u Europskom patentnom glasniku. Kada jedinstvena patentna zaštita stupi na snagu, države članice sudionice trebale bi osigurati da europski patent nema učinak na njihovom državnom području kao nacionalni patent, kako bi se izbjeglo udvostručavanje patentne zaštite.
- (9) Europski patent s jedinstvenim učinkom trebao bi svojem nositelju dodijeliti pravo na sprečavanje bilo koje treće strane da počini djelo protiv kojeg patent pruža zaštitu. To bi trebalo ostvariti osnivanjem Jedinstvenog suda za patente. U pitanjima koja nisu obuhvaćena ovom Uredbom ili Uredbom Vijeća (EU) br. 1260/2012 od 17. prosinca 2012. o primjeni pojačane suradnje u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite u pogledu primjenjivih aranžmana prevođenja⁽¹⁾, trebalo bi primijeniti odredbe EPK-a, Sporazuma o Jedinstvenom sudu za patente, uključujući njegove odredbe vezane uz područje primjene tog prava i njegova ograničenja, te nacionalno pravo, uključujući propise međunarodnog privatnog prava.
- (10) Prisilne licencije za europske patente s jedinstvenim učinkom trebale bi biti uređene pravom država članica sudionica na svojim pojedinačnim državnim područjima.
- (11) U izvješću o provedbi ove Uredbe Komisija bi trebala procijeniti funkcioniranje važećih ograničenja, te prema potrebi, podnijeti prijedloge, vodeći računa o doprinosu patentnog sustava inovaciji i tehnološkom napretku, legitimnom interesu trećih strana i prevladavajućim interesima društva. Sporazum o Jedinstvenom sudu za patente ne sprečava Europsku Uniju da provodi svoje ovlasti u ovom području.
- (12) U skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije načelo iscrpljenja prava također bi trebalo primijeniti na europske patente s jedinstvenim učinkom. Stoga se prava dodijeljena europskim patentom s jedinstvenim učinkom ne bi trebala proširiti na radnjevezane za proizvode koje obuhvaća taj patent i koje se provode u državama članicama sudionicama nakon što je taj proizvod stavljen na tržište u Uniji od strane nositelja patenta.
- (13) Režim koji se primjenjuje na naknadu štete trebao bi biti uređen pravom država članica sudionica, osobito odredbama koje provode članak 13. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva⁽²⁾.
- (14) Europski patent s jedinstvenim učinkom trebalo bi kao predmet vlasništva obraditi u cijelosti u svim državama članicama sudionicama kao nacionalni patent države članice sudionice određen u skladu s posebnim kriterijima poput boravišta, glavnog mjesta poslovanja ili mjesta poslovanja podnositelja prijave patenta.
- (15) Radi poticanja i omogućavanja gospodarskog iskorištavanja izuma zaštićenog europskim patentom s jedinstvenim učinkom nositelj tog patenta trebao bi imati mogućnost ponuditi licenciju za patent u zamjenu za odgovarajuću naknadu. Radi navedenog nositelj patenta trebao bi imati mogućnost podnošenja izjave EPO-u da je pripravan dati licenciju u zamjenu za odgovarajuću naknadu. U tom slučaju nositelju patenta trebale bi se smanjiti pristojbe za produljenje trajanja od trenutka kada EPU zaprimi takvu izjavu.

(1) Vidjeti stranicu 89. ovog Službenog lista.

(2) SL L 157, 30.4.2004., str. 45.

- (16) Skupina država članica koja koristi odredbe dijela IX. EPK-a može dati zadaće EPU-u i uspostaviti uži odbor upravnog vijeća Europske patentne organizacije (dalje u tekstu: „uži odbor“).
- (17) Države članice sudionice trebale bi dati određene administrativne zadaće vezane za europske patente s jedinstvenim učinkom EPU-u, posebno u pogledu upravljanja zahtjevima za jedinstveni učinak, registracije jedinstvenog učinka te svakog ograničenja, licencije, prijenosa, opoziva ili isteka roka trajanja europskog patenta s jedinstvenim učinkom, prikupljanja i raspodjele pristojbi za produljenje trajanja, objave prijevoda u informativne svrhe tijekom prijelaznog razdoblja te upravljanja sustavom naknada troškova za prevođenje koje su ostvarili podnositelji prijave podnoseći prijave europskog patenta na jeziku koji nije jedan od službenih jezika EPU-a.
- (18) U okviru užeg odbora, države članice sudionice trebale bi osigurati upravljanje i nadzor nad aktivnostima vezanim uz zadaće koje su EPU-u dodijelile države članice sudionice, osigurati da se zahtjevi za jedinstveni učinak podnose EPU-u u roku od mjesec dana od dana objave podataka o priznanju u Europskom patentnom glasniku i osigurati da su takvi zahtjevi podneseni na jeziku postupka pri EPU-u zajedno s propisanim prijevodom, tijekom prijelaznog razdoblja, propisanog Uredbom (EU) br. 1260/2012. Države članice sudionice također bi trebale odrediti, u skladu s pravilima glasovanja utvrđenim u članku 35. stavku 2. EPK-a, visinu pristojbi za produljenje trajanja, te udio u raspodjeli pristojbi za produljenje u skladu s kriterijima određenim u ovoj Uredbi.
- (19) Nositelji patenta trebali bi plaćati jednokratnu godišnju pristojbu za produljenje trajanja za europski patent s jedinstvenim učinkom. Pristojbe za produljenje trebale bi se plaćati progresivno tijekom razdoblja zaštite patenta, zajedno s pristojbama koje se plaćaju Europskoj patentnoj organizaciji tijekom razdoblja prije priznanja, te bi trebale pokriti sve troškove vezane uz priznanje europskog patenta i upravljanje jedinstvenom patentnom zaštitom. Visina pristojbi za produljenje trajanja trebala bi se odrediti s ciljem omogućavanja inovacije i poticanja tržišnog natjecanja europskih poduzeća, vodeći računa o posebnim subjektima poput malih i srednjih poduzeća, primjerice u obliku nižih pristojbi. Ona bi također trebala odražavati veličinu tržišta obuhvaćenog patentom i biti slične visine kao nacionalne pristojbe za produljenje trajanja za prosječni europski patent koje se primjenjuju u državama članicama sudionicama u trenutku kada se prvi put utvrđuju pristojbe za produljenje trajanja.
- (20) Trebalo bi odrediti odgovarajuću visinu i raspodjelu pristojbi za produljenje trajanja kako bi se osiguralo, u pogledu jedinstvene patentne zaštite, da sredstva dobivena na temelju europskih patenata s jedinstvenim učinkom u potpunosti pokrivaju troškove svih zadaća koje su povjerene EPU-u, te da zajedno s pristojbama koje treba platiti Europskoj patentnoj organizaciji tijekom faze prije priznanja prihodi od pristojbi za produljenje trajanja osiguravaju uravnotežen proračun Europske patentne organizacije.
- (21) Pristojbe za produljenje trajanja plaćaju se Europskoj patentnoj organizaciji. EPU bi trebao zadržavati određeni iznos kako bi pokrio troškove EPU-a pri izvršavanju zadaća u vezi s jedinstvenom patentnom zaštitom u skladu s člankom 146. EPK-a. Preostali iznos trebao bi se ravnomjerno rasporediti među državama članicama sudionicama te bi ga trebalo koristiti u svrhu vezanu za patente. Udio u raspodjeli pristojbi trebao bi se uspostaviti na temelju pravednih, jednakih i odgovarajućih kriterija, posebno razine patentne aktivnosti i veličine tržišta, te bi trebao jamčiti najmanji iznos koji se može raspodijeliti svakoj državi članici sudionici kako bi se osiguralo uravnoteženo i održivo funkcioniranje sustava. Raspodjela bi trebala osigurati naknadu za službeni jezik koji nije službeni jezik EPU-a, te nerazmjerno nižu razinu patentne aktivnosti na temelju europske ljestvice uspjeha u inoviranju, te/ili razmjerno nedavno uclanjanje u Europsku patentnu organizaciju.
- (22) Pojačano partnerstvo između EPU-a i središnjih ureda za industrijsko vlasništvo država članica trebalo bi omogućiti EPU-u redovito korištenje, prema potrebi, rezultata pretraživanja koje je proveo središnji ured za industrijsko vlasništvo u vezi s prijavom za nacionalni patent, za koji se zahtijeva priznanje prvenstva u naknadnoj prijavi europskog patenta. Svi središnji uredi za industrijsko vlasništvo, uključujući one koji ne provode pretraživanja u tijeku postupka priznanja nacionalnog patenta, mogu igrati ključnu ulogu u pojačanom partnerstvu, među ostalim, davanjem savjeta i podrškom potencijalnim podnositeljima prijave patenta, posebno malim i srednjim poduzećima, primanjem prijave, njihovim prosljeđivanjem EPU-u i širenjem informacija o patentima.
- (23) Ovu Uredbu dopunjava Uredba (EU) br. 1260/2012, koju je Vijeće donijelo u skladu s člankom 118. stavkom 2. UFUE-a.
- (24) Nadležnost u pogledu europskih patenata s jedinstvenim učinkom trebala bi se uspostaviti i biti uređena instrumentom koji utvrđuje jedinstveni sustav rješavanja sporova vezano za europske patente i europske patente s jedinstvenim učinkom.
- (25) Osnivanje Jedinostvenog suda za patente koji bi rješavao sporove vezane za europski patent s jedinstvenim učinkom ključno je za osiguranje pravilnog funkcioniranja tog patenta, dosljednosti sudske prakse i pravne

izvjesnosti, te troškovne učinkovitosti za nositelje patenata. Stoga je od iznimne važnosti da države članice sudionice ratificiraju Sporazum o Jedinstvenom sudu za patente u skladu sa svojim ustavnim i parlamentarnim postupcima te da poduzmu neophodne korake kako bi sud počeo djelovati što je prije moguće.

- (26) Ovom Uredbom ne bi se trebalo dovoditi u pitanje pravo država članica sudionica na priznanje nacionalnih patenata te ne bi trebala zamijeniti zakone o patentima država članica sudionica. Podnositelji prijave patenta trebali bi moći slobodno ostvariti bilo nacionalni patent, europski patent s jedinstvenim učinkom, europski patent s učinkom u jednoj ili više država ugovornica EPK-a ili europski patent s jedinstvenim učinkom, koji je dodatno potvrđen u jednoj ili više država ugovornica EPK-a koje nisu države članice sudionice.
- (27) Budući da ciljeve ove Uredbe, tj. stvaranje jedinstvene patentne zaštite, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se zbog opsega i učinaka ove Uredbe može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donositi mjere, kada je to prikladno putem pojačane suradnje, u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj Uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

- (a) „država članica sudionica” znači država članica koja sudjeluje u pojačanoj suradnji u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite na temelju Odluke 2011/167/EU ili na temelju odluke donesene u skladu s člankom 331. stavkom 1. drugim ili trećim podstavkom UFEU-a, u trenutku podnošenja zahtjeva za jedinstveni učinak iz članka 9;
- (b) „europski patent” znači patent koji je priznao Europski patentni ured (dalje u tekstu: „EPU”) u skladu s pravilima i postupcima utvrđenim u EPK-u;
- (c) „europski patent s jedinstvenim učinkom” znači europski patent koji ima jedinstveni učinak u državama članicama sudionicama na temelju ove Uredbe;
- (d) „Registar europskih patenata” znači registar kojeg vodi EPO na temelju članka 127. EPK-a;
- (e) „registar jedinstvene patentne zaštite” znači registar koji čini dio Registra europskog patenta u kojem se registriraju svi jedinstveni učinci te sva ograničenja, licencijske, prijenosi, opozivi ili isteci europskog patenta s jedinstvenim učinkom;
- (f) „Europski patentni glasnik” znači periodična publikacija predviđena u članku 129. EPK-a;

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom provodi pojačana suradnja u području stvaranja jedinstvene patentne zaštite odobrene Odlukom br. 2011/167/EU.

2. Ova Uredba predstavlja posebni sporazum u smislu članka 142. Konvencije o priznavanju europskih patenata od 5. listopada 1973., kako je revidirana 17. prosinca 1991. i 29. studenoga 2000. (dalje u tekstu: „EPK”).

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

Članak 3.

Europski patent s jedinstvenim učinkom

1. Europski patent koji je u državama članicama sudionicama priznat s istim nizom zahtjeva ima jedinstveni učinak u državama članicama sudionicama pod uvjetom da je njegov jedinstveni učinak upisan u registar jedinstvene patentne zaštite.

Europski patent koji je u različitim državama članicama sudionicama priznat s različitim nizom zahtjeva nema jedinstveni učinak.

2. Europski patent s jedinstvenim učinkom ima jedinstvena svojstva. On pruža jedinstvenu zaštitu te ima jedinstveni učinak u svim državama članicama sudionicama.

Može se ograničiti, prenijeti, opozvati ili isteći samo u svim državama članicama sudionicama.

Može biti licenciran na cijelom ili dijelu državnih područja država članica sudionica.

3. Smatra se da jedinstveni učinak europskog patenta nije nastao, ako je osnovni europski patent bio opozvan ili ograničen

Članak 4.

Učinak

1. Europski patent s jedinstvenim učinkom proizvodi učinke u državama članicama sudionicama od dana objave podataka o priznanju europskog patenta u Europskom patentnom glasniku.

2. Države članice sudionice, u slučaju registracije jedinstvenog učinka europskog patenta koji uključuje i njihovo državno područje, poduzimaju neophodne mjere kako bi osigurale da se na dan objave podataka o priznanju europskog patenta u Europskom patentnom glasniku smatra da europski patent na njihovom državnom području nema učinak kao nacionalni patent.

POGLAVLJE II.

UČINCI EUROPSKOG PATENTA S JEDINSTVENIM UČINKOM

Članak 5.

Jedinstvena zaštita

1. Europski patent s jedinstvenim učinkom dodjeljuje svojem nositelju pravo sprečavanja bilo koje treće strane da počini djelo protiv kojeg patent pruža zaštitu diljem državnih područja država članica sudionica u kojim isti ima jedinstven učinak, podložno važećim ograničenjima.

2. Opseg tog prava i njegova ograničenja su jedinstvena u svim državama članicama sudionicama u kojima patent ima jedinstveni učinak.

3. Djela protiv kojih patent pruža zaštitu iz stavka 1. i važeća ograničenja su ona određena pravom koje se primjenjuje na europske patente s jedinstvenim učinkom u svim državi članici sudionici čije se nacionalno pravo primjenjuje na europski patent s jedinstvenim učinkom kao predmet vlasništva u skladu s člankom 7.

4. U svojem izvješću iz članka 16. stavka 1. Komisija procjenjuje funkcioniranje važećih ograničenja te, prema potrebi, donosi odgovarajuće prijedloge.

Članak 6.

Iscrpljivanje prava iz europskog patenta s jedinstvenim učinkom

Prava iz europskog patenta s jedinstvenim učinkom ne proširuju se na radnje vezane za proizvod obuhvaćen tim patentom koje se provode u državama članicama sudionicama nakon što je taj

proizvod stavljen na tržište u Uniji od strane nositelja patenta ili uz njegovu suglasnost, osim ako postoje zakoniti temelji da se nositelj patenta protivi daljnjoj komercijalizaciji proizvoda.

POGLAVLJE III.

EUROPSKI PATENT S JEDINSTVENIM UČINKOM KAO PREDMET VLASNIŠTVA

Članak 7.

Postupanje s europskim patentom s jedinstvenim učinkom kao s nacionalnim patentom

1. Prema europskom patentu s jedinstvenim učinkom kao predmetom vlasništva postupa se u cijelosti i u svim državama članicama sudionicama kao s nacionalnim patentom države članice sudionice u kojoj taj patent ima jedinstveni učinak te u kojoj, prema Registru europskih patenata:

(a) podnositelj prijave ima boravište ili glavno mjesto poslovanja na dan podnošenja prijave europskog patenta; ili

(b) kada se ne primjenjuje točka (a) podnositelj prijave ima mjesto poslovanja na dan podnošenja prijave europskog patenta.

2. Kada su dvije ili više osoba upisane u Registar europskih patenata kao skupni podnositelji prijave, stavak 1. točka (a) primjenjuje se na skupnog podnositelja prijave navedenog kao prvog. Kada to nije moguće, stavak 1. točka (a) primjenjuje se na sljedećeg podnositelja prijave prema redu upisa. Kada se stavak 1. točka (a) ne primjenjuje na nijednu skupinu podnositelja prijave, na odgovarajući način primjenjuje se stavak 1. točka (b).

3. Kada ni jedan podnositelj prijave nema boravište, glavno mjesto poslovanja ili mjesto poslovanja u državi članici sudionici u kojoj taj patent ima jedinstveni učinak, za potrebe primjene članka 1. ili 2., prema europskom patentu s jedinstvenim učinkom kao predmet vlasništva postupa se u cijelosti i u svim državama članicama sudionicama kao prema nacionalnom patentu države u kojoj Europska patentna organizacija ima sjedište u skladu s člankom 6. stavkom 1. EPK-a.

4. Stjecanje prava ne smije ovisiti o bilo kakvom upisu u nacionalni registar patenata.

Članak 8.

Licenciranje prava

1. Nositelj europskog patenta s jedinstvenim učinkom može dati izjavu EPO-u da je pripravan dozvoliti bilo kojoj osobi da koristi njegov izum kao stjecatelj licencije u zamjenu za odgovarajuću naknadu.

2. Licencija stečena na temelju ove Uredbe smatra se ugovornom licencijom.

POGLAVLJE IV.

INSTITUCIONALNE ODREDBE

Članka 9.

Administrativne zadaće u okviru Europske patentne organizacije

1. Države članice sudionice, u smislu članka 143. EPK-a, daju EPU-u sljedeće zadaće, koje treba izvršavati u skladu s unutarnjim pravilima EPU-a:

- (a) upravljanje zahtjevima za jedinstveni učinak koje podnose nositelji europskih patenata;
- (b) uključivanje registra jedinstvene patentne zaštite u Registar europskih patenata i upravljanje registrom jedinstvene patentne zaštite;
- (c) zaprimanje i registriranje izvjava o licenciranju iz članka 8., te obveze vezane uz njihovo povlačenje i licenciranje koje je preuzeo nositelj europskog patenta s jedinstvenim učinkom u okviru međunarodnih normizacijskim tijelima;
- (d) objavljivanje prijevoda iz članka 6. Uredbe (EU) br. 1260/2012 tijekom prijelaznog razdoblja iz tog članka;
- (e) prikupljanje i upravljanje pristojbama za produljenje trajanja za europske patente s jedinstvenim učinkom, u pogledu sljedećih godina od godine u kojoj je u Europskom patentnom glasniku objavljen podatak o priznavanju; prikupljanje i upravljanje dodatnim pristojbama za kašnjenje pri plaćanju pristojbi za produljenje trajanja kada se to zakašnjelo plaćanje izvrši u roku od šest mjeseci od dana dospijanja, te raspodjelu dijela prikupljenih pristojbi za produljenje trajanja državama članicama sudionicama;
- (f) upravljanje sustavom naknada troškova prijevoda iz članka 5. Uredbe (EZ) br. 1260/2012;
- (g) osiguravanje da je nositelj europskog patenta podnio zahtjev za jedinstvenim učinkom na jeziku postupka, kako je utvrđeno u članku 13. stavku 3. EPK-a najkasnije mjesec dana od podataka o priznavanju u Europskom patentnom glasniku; te
- (h) osiguravanje da je jedinstveni učinak naveden u registru jedinstvene patentne zaštite, kada je zahtjev za jedinstveni učinak tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog u

članku 6. Uredbe (EU) br. 1260/2012 podnesen zajedno s prijevodima iz tog članka, te da je EPO obaviješten o svim ograničenjima, licencijama, prijenosima ili opozivima europskih patenata s jedinstvenim učinkom.

2. Države članice sudionice osiguravaju usklađenost s ovom Uredbom u ispunjavanju međunarodnih obveza koje su preuzete u EPO-u te surađuju u tu svrhu. Države članice sudionice kao države ugovornice EPK-a osiguravaju upravljanje i nadzor nad aktivnostima vezanim uz zadaće iz stavka 1. ovog članka te određivanje visine pristojbe za produljenje trajanja u skladu s člankom 12. ove Uredbe i određivanje udjela u raspodjeli pristojbi za produljenje trajanja u skladu s člankom 13. ove Uredbe.

U tu svrhu one uspostavljaju odbor upravnog vijeća Europske patentne organizacije (dalje u tekstu: „uži odbor“) u smislu članka 145. EPK-a.

Uži odbor se sastoji od predstavnika država članica sudionica i jednog predstavnika Komisije kao promatrača te zamjena koje ih predstavljaju u slučaju njihove odsutnosti. Članovima užeg odbora mogu pomagati savjetnici ili stručnjaci.

Odluke užeg odbora donose se uz uvažavanje stajališta Komisije i u skladu s pravilima propisanim u članku 35. stavku 2. EPK-a.

3. Države članice sudionice osiguravaju učinkovitu pravnu zaštitu pred nadležnim sudom jedne ili nekoliko država članica sudionica u odnosu na odluke EPO-a pri izvršavanju zadaća iz stavka 1.

POGLAVLJE V.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 10.

Načelo o troškovima

Troškovi EPO-a pri izvršavanju dodatnih zadaća dodijeljenih, u smislu članka 143. EPK-a, od strane država članica sudionica pokrivaju se pristojbama od europskog patenta s jedinstvenim učinkom.

Članak 11.

Pristojbe za produljenje trajanja

1. Pristojbe za produljenje trajanja za europske patente s jedinstvenim učinkom za zakašnjela plaćanja nositelj patenta plaća Europskoj patentnoj organizaciji. Navedene pristojbe plaćaju se za sljedeće godine od godine u kojoj je u Europskom patentnom glasniku objavljen podatak o priznavanju europskog patenta s jedinstvenim učinkom.

2. Europski patent s jedinstvenim učinkom ističe ako pristojba za produljenje trajanja, te prema potrebi, druge dodatne pristojbe nisu plaćene na vrijeme.

3. Pristojbe za produljenje trajanja koje dospijevaju nakon izjave iz članka 8. stavka 1. se smanjuju.

Članak 12.

Visina pristojbi za produljenje trajanja

1. Pristojbe za produljenje trajanja za europske patente s jedinstvenim učinkom moraju biti:

- (a) progresivne tijekom razdoblja jedinstvene patentne zaštite;
- (b) dovoljne za pokrivanje svih troškova vezanih uz priznanje europskog patenta i upravljanje jedinstvenom patentnom zaštitom;
- (c) dovoljne, zajedno s pristojbama koje se plaćaju Europskoj organizaciji za patente tijekom razdoblja prije priznanja, za osiguravanje uravnoteženog proračuna Europske patentne organizacije

2. Visina pristojbi za produljenje trajanja određuje se, vodeći računa između ostalog o okolnostima posebnih subjekata poput malih i srednjih poduzeća, s ciljem:

- (a) omogućavanja inovacija i poticanja tržišnog natjecanja europskih poduzeća;
- (b) odražavanja veličine tržišta koje pokriva patent; te
- (c) ostvarivanja primjerenosti visini nacionalnih pristojbi za produljenje trajanja za prosječni europski patent koji ima učinak u državama članicama sudionicama u vrijeme kada se prvi put utvrđuju pristojbe za produljenje.

3. Radi ostvarivanja ciljeva utvrđenih u ovom poglavlju određuju se pristojbe za produljenje trajanja u visini koja:

- (a) je istovjetna visini pristojbe za produljenje trajanja koja se plaća za prosječnu zemljopisnu pokrivenost sadašnjih europskih patenata;
- (b) odražava stupanj produljenja trajanja sadašnjih europskih patenata; te
- (c) odražava broj zahtjeva za jedinstveni učinak.

Članak 13.

Raspodjela

1. EPO zadržava 50 posto pristojbi za produljenje trajanja iz članka 11. koje se plaćaju za europske patente s jedinstvenim učinkom. Ostatak iznosa raspodjeljuje se državama članicama sudionicama u skladu s udjelom u raspodjeli pristojbi za produljenje trajanja, kako je utvrđeno u članku 9. stavku 2.

2. Radi ostvarivanja ciljeva utvrđenih u ovom poglavlju udio u raspodjeli pristojbi za produljenje trajanja između država članica sudionica određuje se na temelju sljedećih pravednih, jednakih i odgovarajućih kriterija:

- (a) broj prijave patenta;
- (b) veličina tržišta, pri čemu se osigurava najmanji iznos za raspodjelu svakoj državi članici sudionici;
- (c) naknada državama članicama sudionicama ako:
  - i. njihov službeni jezik nije jedan od službenih jezika EPU-a;
  - ii. imaju nerazmjerno nisku razinu patentne aktivnosti; i/ili
  - iii. su postale članice Europske patentne agencije razmjerno nedavno.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

Suradnja između Komisije i EPU-a

Komisija uspostavlja blisku suradnju putem radnog sporazuma s EPU-om u područjima obuhvaćenim ovom Uredbom. Ta suradnja obuhvaća redovitu razmjenu mišljenja o funkcioniranju radnog sporazuma te, posebno, o pitanjima pristojbi za produljenje trajanja i njihovom utjecaju na proračun Europske patentne organizacije.

Članak 15.

Primjena prava tržišnog natjecanja i prava o nepoštenom tržišnom natjecanju

Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje primjena prava tržišnog natjecanja i prava o nepoštenom tržišnom natjecanju.

Članak 16.**Izvješće o provedbi ove Uredbe**

1. Najkasnije tri godine od stupanja na snagu prvog europskog patenta s jedinstvenim učinkom, te nakon toga svakih pet godina, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi ove Uredbe te, prema potrebi, daje odgovarajuće prijedloge za njezinu izmjenu.

2. Komisija redovito podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješća o funkcioniranju pristojbe za produljenje trajanja iz članka 11., s posebnim naglaskom na usklađenost s člankom 12.

Članak 17.**Obavješćivanje od strane država članica**

1. Države članice sudionice obavješćuju Komisiju o mjerama koje su poduzele u skladu s stavkom 9. do dana početka primjene ove uredbe.

2. Svaka država članica sudionica obavješćuje Komisiju o mjerama koje je poduzela u skladu s člankom 4. stavkom 2. do dana početka primjene ove Uredbe, ili u slučaju države članice sudionice u kojoj Jedinostveni sud za patente nema isključivu nadležnost u pogledu europskih patenta s jedinstvenim učinkom na dan početka primjene ove Uredbe, do dana preuzimanja isključive nadležnosti u toj državi članici sudionici od strane Jedinostvenog suda za patente.

Članak 18.**Stupanje na snagu i primjena**

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama sudionicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

2. Primjenjuje se od 1. siječnja 2014. ili od dana stupanja na snagu Sporazuma o Jedinostvenom sudu za patente (Sporazum), ovisno o tome što nastupi kasnije.

Odstupajući od članka 3. stavaka 1. i 2. te članka 4. stavka 1., europski patent čiji je jedinstveni učinak upisan u registru jedinstvene patentne zaštite ima jedinstveni učinak samo u onim državama članicama sudionicama u kojima Jedinostveni sud za patente ima isključivu nadležnost u pogledu europskih patenata s jedinstvenim učinkom na dan registracije.

3. Svaka država članica sudionica obavješćuje Komisiju o ratifikaciji sporazuma u trenutku polaganja svog ratifikacijskog instrumenta. Komisija objavljuje u *Službenom listu Europske unije* dan stupanja na snagu Sporazuma i popis država članica koje su ratificirale sporazum na dan stupanja na snagu. Komisija nakon toga redovito ažurira popis država članica sudionica koje su ratificirale sporazum i objavljuje takav ažurirani popis u *Službenom listu Europske unije*.

4. Države članice sudionice osiguravaju pripremu svih mjera iz članka 9. na dan početka primjene ove uredbe.

5. Svaka država članica sudionica primjenjuje mjere iz članka 4. stavka 2. na dan početka primjene ove Uredbe, ili u slučaju države članice sudionice u kojoj Jedinostveni sud za patente nema isključivu nadležnost i pogledu europskih patenata s jedinstvenim učinkom na dan početka primjene ove Uredbe do dana preuzimanja isključive nadležnosti u toj državi članici sudionici od strane Jedinostvenog suda za patente.

6. Jedinostvena patentna zaštita može se zahtijevati za europski patent priznat na dan ili nakon dana početka primjene ove Uredbe.

Za Vijeće
Predsjednik
A. D. MAVROYIANNIS